

Dnia 26. czerwca 1948 r.

I. Ds. 1265/47.

Sygn. V. K. 210 [14] 90

A K T O S K A R Z E N I A

przeciwko

Christophowi Heinrichowi Meyerowi o przestępstwo
z art. 4 § 1. w związku z art. 4 § 2 a/. i § 3 b/.
dekretu z dnia 31.VIII.1944 r. w brzmieniu Obw.
Ministra Sprawiedl. z dnia 11.XII. 1946 r. /Dz.U.
R.P. Nr. 69 poz. 377/,-

O s k a r ż a m :

CHRISTOPHA HEINRICHA MEYERA

syna Wilhelma i Karoliny zd. Quelherst, urodz. 8.X.1881 r. w Uchte, woj.
hanowerskie, ewangelika, narod. i obyw. niemieckiego, żonatego, ojca
4 dzieci, gospodarza, właściciela domu i 2 ha gruntu, ukończył 9 -letnią
szkołę powszechną, ost. zamiesz. w Uchte Nr. 92, aresztowanego od
30. ~~lipca~~ sierpnia 1947 r.-

o t o , że :

od listopada 1941 r. do 7. sierpnia 1944 r. na okupowanych ziemiach
Rzeczypospolitej Polskiej należąc do "sztafet ochronnych" /Schutzstaffeln-
SS :/ uznanych przez naradowe -socjalistyczne władze państwa niemieckiego,
oraz w tym samym czasie, w obozach koncentracyjnych w Oświęcimiu i Budach
od Oświęcim, pełniąc obowiązki wartownika obozu i eskorty drużyn roboczych,
wśród załogi obozów koncentracyjnych zorganizowanych przez władze państwa
niemieckiego, brał udział w organizacji przestępczej, która drogą masowych
morderstw, głodowego wyniszczania, niewolniczej pracy, terreru, grabieży
mienia, poniżania i przesładowania ludności cywilnej i jeńców wojennych,
miała na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości.-

Czynem tym dopuścił się oskarżony przestępstwa z art. 4 § 1. w związku
z art. 4 § 2 a/. i § 3 b/. dekretu z dnia 31.VIII.1944 r. w brzmieniu

91
Obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11. XII. 1946 r. /Dz.U.R.P.
Nr 69 poz. 377/.-

Na zasadzie art.2 dekretu z dnia 17.X. 1946 r. /Dz.H.R.P.Nr 59 poz.324/
art. 6 ust. 2 i art. 7 dekretu z dnia 22.I.1946 r. • Najwyższym Trybunale
Narodowym w brzmieniu dekretu z dnia 11.IV.1947 r. /Dz.U.R.P. Nr 32 poz.143/
sprawa podlega rozpoznaniu przez Sąd Okręgowy w Wadowicach w trybie przewidzia-
nym w rozdziale V dekretu z dnia 13. VI, 1946 r. /Dz.U.R.P. Nr 30 poz. 192/.-

U z a s a d n i e n i e

Z dołączonych do akt dokumentów Polskiej Misji Wojskowej oraz nie-
budzącego wątpliwości przyznania się oskarżonego, wynika, że oskarżony
należał do Waffen-SS i pełnił służbę wartowniczą w obozach koncentracyjnych
w Oświęcimiu i Budach ad Oświęcim.-

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, iż obozy koncentracyjne, w których
oskarżony pełnił służbę, były miejscami gdzie masowo pozabawiano poszczególne
jednostki i grupy ludności życia z uwagi na ich przekonania polityczne,
narodowość, religię lub przynależność rasową. Zostały te niezbitnie stwier-
dzone w toku procesu przed Najwyższym Trybunałem w Norymberdze, Najwyższym
Trybunałem Narodowym w sprawie byłego komendanta obozu koncentracyjnego
w Oświęcimiu Rodolfa Hoessa i ^{w sprawie/}przeciwko zarządce obozu w Oświęcimiu.-
Instytucją zaś obozu koncentracyjnego, ^wktórym dokonywały się najpotworniejsze
zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie wojenne, uznać należy za organizację
przestępczą w rozumieniu art. 4 § 1 dekretu z dnia 31.VIII.1944 r. w brzmieniu
obwieszczenia Min. Sprawiedliwości z dnia 11.XII. 1946 r. /Dz.U.R.P. Nr 69
poz. 377/.-

Oskarżony należąc do Waffen-SS na terenie obozów koncentracyjnych,
należał tym samym do zbrojnej załogi obozowej. Władze niemieckie dążyły
nie tylko do ich odizolowania więźniów od reszty społeczeństwa, lecz przede
wszystkim do ich zupełnego wyniszczenia, jako elementy niebezpiecznego
i niepożądanego dla reżimu hitlerowskiego wszelkimi sposobami, wśród których
głędzenie, rozstrzeliwanie i trącenie zastrzykami, grały dominującą rolę.
Do wypełnienia tych zadań powołana była cała załoga obozu, bez względu na

świadczą najdłbitniej o tym, że załogi te zadanie swoje spełniały gorliwie.

Oskarżony pełniąc funkcję wartownika w obozach koncentracyjnych doprowadzał również więźniów do pracy, a powszechnie znaną jest okoliczność, iż SSmami doprowadzając więźniów do pracy bili ślaniających ^{się}/z głodu i zima. -Również SSmami z kompanii wartowniczych używani byli przez władze obozowe do innych celów jak np. do tłumienia prób ucieczki więźniów, pościgów za zbiegłymi i transportowania więźniów do obozu względnie z jednego obozu do drugiego.

Już sam fakt przynależności oskarżonego do Waffen-SS i załogi obozowej uzasadnia w zupełności odpowiedzialność oskarżonego za zbrodnie dokonane w obozach koncentracyjnych.-

Okoliczność podniesiona przez oskarżonego, że ^{do}Waffen -SS został wbrew swej woli wcielony nie zwalnia go od odpowiedzialności karnej a to zgodnie z przepisem art. 5 § 1. dekretu z dnia 31.VIII.1944 r. w brzmieniu Obwieszczenia Ministra Sprawiedl. z dnia 11.XII.1946 r. /Dz.U.R.P.Nr 69 poz. 377 /.-

Oskarżony przyznał się do przynależności do Waffen-SS, oraz pełnienia służby w stopniu "Scharfuhrera" SS w obozach koncentracyjnych, a zaprzeczył kategorycznie by kiedykolwiek w obozie działał na szkodę więźniów lub jenców wojennych.-

Jeśli się ponadto zważy co zostało ustalone zeznaniami świadka Jana Krekowskiego, że oskarżony jako "Scharfuhrer SS" traktował lepiej zwierzęta aniżeli więźniów obozowych należy stanowczo uznać, iż akt oskarżenia ma pełne podstawy.-

Prokurator :
wz. Podprokurator I Rejonu :
: Mgr. Karol Witwicki :/

Wykaz osób podlegających wezwaniu na rozprawę :

Oskarżony :

Heinrich Christoph Meyer , w więzieniu w Wadowicach

Świadkowie:

1/. Jan Krekowski, zam. w Nowym Sączu, internat Liceum Pedag.

2/. Mieczysław Czech, zam. w Starym Sączu

Wykaz innych dowodów :

Do odczytania :

1/: Dokumenty nadesłane przez Polską Misję Wojskową.-

29,30,
43

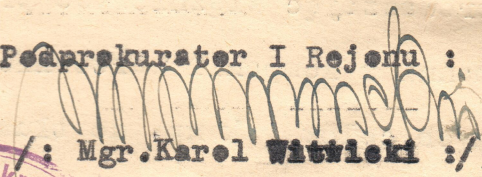
53

54

83

2/. Motywy wyroku Najwyższego Trybunału Narodowego ogłoszonego
w Krakowie dnia 22. grudnia 1947 r. w sprawie przeciwko członkom
sałogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu.-

po. Podprokurator I Rejonu :

/: Mgr. Karel Witwicki :/

